

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

Warszawa, 22 kwietnia 2009 r.

FN/KDS/BMI9-3554/2009

SEKRET
Biuro Prasowe Senackich
Wpłynęło dnia 24.04.09
nr 2843 podpis M

Pan
Krystyna Bochenek
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

W nawiązaniu do pisma Pani Marszałek z dnia 25 marca br. (sygn. BPS/DSK-043-1485/09) w sprawie oświadczenia Senatora Bohdana Paszkowskiego dot. osłabienia kursu polskiej waluty, które zostało skierowane do Ministra Finansów, pragnę przedstawić następującą informację.

Od 12 kwietnia 2000 r. obowiązuje w Polsce system płynnego kursu walutowego, który został wprowadzony na mocy decyzji Rady Ministrów podjętej na wniosek Rady Polityki Pieniężnej (RPP). Zgodnie z art. 24 ustawy o Narodowym Banku Polskim (NBP), polski bank centralny realizuje politykę walutową ustaloną przez Radę Ministrów w porozumieniu z RPP, a zasady ustalania kursu złotego w stosunku do walut obcych ustala Rada Ministrów w porozumieniu z RPP. W lutym 2003 r., RPP w dokumencie pt. „Strategia polityki pieniężnej po 2003 roku” stwierdziła, że do momentu wejścia do ERM II powinien być utrzymany system płynnego kursu walutowego.

W ramach płynnego kursu walutowego, kurs złotego wyznaczany jest wyłącznie przez oddziaływanie sił popytu i podaży na rynku walutowym. Do najważniejszych zalet tego systemu można zaliczyć przede wszystkim jego rynkowy charakter oraz fakt, że zwiększa on prawdopodobieństwo uniknięcia kryzysu walutowego, zmniejsza podatność gospodarki krajowej na zaburzenia mające źródło w innym kraju oraz jest spójny z realizowaną przez RPP strategią bezpośredniego celu inflacyjnego, której celem jest utrzymanie stabilnego poziomu cen. System kursu płynnego nie wyklucza prowadzenia przez bank centralny interwencji na rynku walutowym, gdyby okazało się to niezbędne do realizacji celu inflacyjnego.

W ramach tego systemu poziom kursu walutowego kształtowany jest przez wiele czynników, zarówno fundamentalnych, jak i nie związanych bezpośrednio z oczekiwaniami co do rozwoju sytuacji makroekonomicznej, co może przyczyniać się do dużej zmienności kursu walutowego. Z sytuacją taką mieliśmy do czynienia w ostatnich miesiącach. Obserwowane w tym okresie osłabienie złotego było związane przede wszystkim z oddziaływaniem czynników o charakterze globalnym. Zostało ono wywołane niestabilną sytuacją na światowych rynkach finansowych, skutkującą wzrostem awersji do ryzyka i gorszym sentymentem inwestorów do walut naszego regionu. Wśród czynników krajowych, które oddziaływały w tym okresie w kierunku osłabienia

złotego wymienia się zaś niepewność dot. wzrostu gospodarczego w Polsce, rozpoczęcie cyklu łagodzenia polityki pieniężnej przez RPP oraz niską płynność na rynku pod koniec 2008 r. przy braku podaży walut i konieczności zamykania krótkich pozycji walutowych przez inwestorów z powodu coraz wyższych poziomów kursu. Zgodnie z obecnymi prognozami Ministerstwa Finansów w średnim okresie, po uspokojeniu nastrojów wśród globalnych inwestorów, złoty powinien powrócić do trendu aprecjacyjnego wspierany zdrowymi fundamentami polskiej gospodarki, napływem zagranicznych inwestycji bezpośrednich oraz postępującym procesem integracji ze strefą euro.

Wobec powyższych uwarunkowań Rząd RP podejmuje działania mające na celu utrzymanie korzystnego wizerunku polskiej gospodarki wśród inwestorów zagranicznych, akcentujące dobrą sytuację fundamentalną polskiej gospodarki, wyróżniającą ją pozytywnie na tle innych gospodarek wschodzących. Celowi temu służy utrzymanie pod kontrolą poziomu deficytu budżetowego w 2009 r. mimo postępującego spowolnienia gospodarczego w kraju.

Rząd nie ma kompetencji do bezpośredniego oddziaływania na kurs złotego. Leży ona w gestii banku centralnego, który może dokonywać interwencji na polskim rynku walutowym, co stanowi jeden z instrumentów polityki pieniężnej NBP. Bank centralny posiada właściwe instrumentarium i zasoby, które – przy wskazanych powyżej zastrzeżeniach dotyczących realizacji celu inflacyjnego – mogą zostać wykorzystane do wpływania na poziom kursu złotego. W kontekście powyższego warto dodać, że Prezes NBP – odnosząc się do faktu, że od początku bieżącego roku waluty krajów środkowoeuropejskich, w tym polski złoty, osłabiły się znacząco wobec euro – stwierdził w oświadczeniu z 23 lutego 2009 r., iż w ocenie NBP sytuacja makroekonomiczna Polski nie uzasadnia takiej skali osłabienia kursu złotego jak była obserwowana w ostatnim czasie. Prezes NBP dodał, że polski bank centralny może podjąć działania w celu uniknięcia niekorzystnego oddziaływania wahań kursowych na gospodarkę (a ponadto intensyfikacja wymiany informacji i koordynacja działań pomiędzy bankami centralnymi Europy Środkowo-Wschodniej może sprzyjać ich skuteczności).

W związku z powyższym, a także biorąc pod uwagę fakt, że do zadań Ministerstwa Finansów nie należy dokonywanie interwencji na rynku walutowym, pragnę podkreślić, iż Ministerstwo Finansów nie przeprowadzało, nie przeprowadza i nie zamierza przeprowadzać takich interwencji. Jeśli zaś chodzi o działania podjęte przez Ministerstwo Finansów w lutym 2009 r. (polegające na przeprowadzeniu standardowej operacji wymiany części środków europejskich na rynku za pośrednictwem Banku Gospodarstwa Krajowego), to nie powinny być one traktowane jako interwencja na rynku walutowym. Transakcje te były związane z wymianą walut pochodzących ze środków Unii Europejskiej, które w związku z obecnością Polski w UE wpływają regularnie na rachunki Ministerstwa Finansów. Wpływ środków unijnych powoduje, że Ministerstwo Finansów ma dwie możliwości ich wymiany na złote:

- w NBP, co było praktykowane do tej pory (m.in. w związku z procesem aprecjacji złotego);
- na rynku walutowym, co stwarza możliwość uzyskania korzystniejszego kursu i wpływa na stabilizację kursu złotego, przy dużej zmienności rynku walutowego.

Wartość euro sprzedawanych przez MF na rynku walutowym jest wypadkową kwot otrzymanych i napływających z UE oraz bieżącej sytuacji rynkowej. Oznacza to, że w krótkim horyzoncie czasowym nie jest zdeterminowana skala wymiany walut, jak też termin i kurs wymiany. Elementy te uzależnione są od kształtowania się aktualnej sytuacji na rynku walutowym i założenia stabilizującego wpływu na rynek operacji wymiany walut. W długim horyzoncie czasowym poziom wymiany ograniczony jest skalą środków walutowych będących w dyspozycji MF.

Generalnie, jeśli chodzi o współpracę pomiędzy Ministerstwem Finansów, Narodowym Bankiem Polskim i Komisją Nadzoru Finansowego, to od początku 2008 r. ma miejsce bardzo uważne wspólne monitorowanie sytuacji na krajowym i międzynarodowych rynkach finansowych. Ministerstwo Finansów czyni to we współpracy z wymienionymi instytucjami (tworzącymi tzw.

sieć bezpieczeństwa finansowego) przede wszystkim na forum Komitetu Stabilności Finansowej, w skład którego wchodzi Minister Finansów (jako Przewodniczący), Prezes NBP i Przewodniczący KNF. Komitet Stabilności Finansowej dokonuje bieżącej oceny sytuacji w krajowym systemie finansowym i na rynkach międzynarodowych; ponadto w ramach Komitetu na bieżąco dokonywana jest wymiana informacji pomiędzy Ministerstwem Finansów, Narodowym Bankiem Polskim i Komisją Nadzoru Finansowego. W szczególnie uzasadnionych przypadkach w posiedzeniach Komitetu mogą brać udział, z głosem doradczym, przedstawiciele innych instytucji działających na rzecz utrzymania stabilności krajowego systemu finansowego. Członkowie Komitetu spotykają się także z prezesami krajowych banków i przedstawicielami sektora bankowego (spotkanie takie miało miejsce w dniu 13 października 2008 r.). Ostatnim przykładem współpracy MF-NBP-KNF jest spotkanie władz Narodowego Banku Polskiego z prezesami banków komercyjnych przy udziale wiceministra finansów i zastępcy przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, które odbyło się w dniu 20 kwietnia 2009 r. Jego celem była inauguracja prac nad zaproponowanym przez NBP „Paktem na Rzecz Rozwoju Akcji Kredytowej” (odnoszącym się zarówno do kredytów w złotych, jak i kredytów walutowych, które mogą być narażone na znaczne ryzyko kursowe, jak pokazała sytuacja na rynku walutowym w ostatnich miesiącach).

2 powołanie,
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Dominik R. [signature]

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych i Samorządowych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
2. Biuro Ministra – w miejscu
3. sps.interpelacje@sejm.gov.pl